

ПРОЛОГ

НІЧ, КОЛИ ВСЕ ПОЧАЛОСЯ

Сонце зникло за гострими силуетами дахів містечка Виффінгтон, немовби цю вогняну кулю проковтнув якийсь голодний чорний пес.

Запанувала суцільна моторошна пітьма, не схожа на жодну іншу ніч за всю історію Виффінгтона. Навіть місяць не наважувався визирнути з-за хмар, неначе знав, що має статися щось дивне.

Виффінгтонські мамусі й татусі вкладали в ліжечка своїх діточок, не підозрюючи, що вони востаннє розповідають їм казочки перед сном, востаннє цілують їх на добраніч, востаннє вимикають у спальнях світло.

Скрипіння дерев'яних мостин прокотилося луною у вітальнях кожнісінького дому Виффінгтона.

Щось там було всередині.

Щось **ПОСКРИПУВАЛО.**

Щось нелюдське.

Ніхто не верещав. Нікого не мучили кошмари. Діточки спокійно спали у блаженному невіданні, що світ довкола них змінився. І сталося все нечутно, немовби під дією якоїсь чорної магії, і діти нічого не знали, аж поки прокинулися наступного ранку, того дня, коли все почалося...

Розділ перший ДЕНЬ, КОЛИ ВСЕ ПОЧАЛОСЯ

Розпочнемо з того дня, коли все почалося.

Того дня, коли все почалося, Люсі Дангстон прокинулася.

Гаразд. Початок непоганий, але нічого особливого, правда? Зробімо ще одну спробу.

Того дня, коли все почалося, Люсі Дангстон прокинулася від досить незвичного звуку...

Добре, це вже крапельку краще. Побачимо, що станеться далі...

Це дзвенів будильник у маминій спальні.

І знову стає трохи нудно, скажіть? Ану, спробуємо цей кавалочок ще раз...

Це дзвенів будильник у маминій спальні, і ніхто його не вимикав, бо Люсіної мами там не було. Розумієте, Люсі ось-ось мала з'ясувати, що, поки вона спала вночі, її мама пропала...

ОЙ. ЛИШЕНЬКО. МОЄ!

От уявіть собі, що ви прокидаєтесь і виявляєте, що ваша мама вночі пропала! Мені аж мурашки повзуть по спині щоразу, коли я переповідаю цю історію. Можу закластися, що ви оце думаєте: «Це буде найкраща з усіх найстрашніших історій. Я так хочу її прочитати, а тоді розповісти друзям про свою хоробрість, бо мене це все анітрохи не настрашило».

Хоч ви постійно аж трусилися зі страху.

Ну, але ж це лише початок. Зачекайте-но, коли прочитаєте, що станеться далі, коли з'являться Скрипунці.

Дайте мені знати, чи ви налякалися... бо я дуже!

Так ось, того дня, коли все почалося, Люсі вилізла з ліжка, вбралася в пухнастий синій халатик і попрямувала скрипучими мостинами, розігрітими ранковим сонечком, промені якого прослизали крізь фіранки.

Хочете знати, як виглядала Люсі?

Звісно, що хочете! Ось, маєте малюнок...

Як бачите, її волосся було коротшим, ніж у більшості дівчат, а ще воно було каштановим, тобто кольору багноки або шоколаду, і хоч Люсі подобалося мати коротке волосся, її мама наполягла на тому, щоб чоло їй закривав чубчик.

— Це щоб ти не була схожа на хлопчика! — казала мама (перш ніж, звісно, вона зникла). Це дуже дратувало Люсі, бо той чубчик завжди ліз їй в очі, і вона постійно

мусила слинити руку, а тоді прилизувати чубчик убік, щоб бачити хоч щось.

Її очі, коли їх не затуляв чубчик, були зеленкувато-карі... або, можливо, каро-зелені.

У будь-якому випадку вони були трохи зелені і трішечки карі. Ви можете

сказати, що нічого особливого в ній не було, — і це правда, бо Люсі нічим не відрізнялася від усіх інших дітей у Виффінгтоні, хоч можна сказати, що це й було її особливістю.

Ну, але про це пізніше.

— Мамо? — поклікала Люсі, човгаючи сходовим майданчиком до маминої спальні.

Але ви вже, звісно, знаєте, що жодної відповіді не було, бо її мама зникла!

Люсіне серце забилося швидше, коли вона легенько прочинила двері до спальні й зазирнула всередину.

На столику біля ліжка й далі лежала книжка місіс Дангстон, з якої стирчала закладка, а зверху були окуляри для читання. Біля книжки стояло горнятко для какао з візерунком у горошок. На підлозі акуратно розмістилися її капці.

Усе було як завжди. За винятком будильника, що пронизливо дзвенів, і моторошно порожнього ліжка.

Люсі вимкнула будильник і побігла перевірити ванну кімнату.

Порожня ванна.

Порожній душ.

Порожній унітаз (хоч Люсі дуже здивувалася б, побачивши, що мама там заховалася).

Вона побігла сходами вниз.

Порожня кухня.

Порожня вітальня.

Порожнє все довкола.

— Мамо? **МАМО?** — кликала вона голосом, у якому бриніли панічні нотки, а серце стрибало у грудях, наче жабка.

Її почало охоплювати жахливе відчуття, що сталося щось страхотливе... і це відчуття було вже знайоме Люсі.

Розумієте, найстрашнішим було те, що з Люсі Дангстон це сталося не вперше.

Кілька місяців тому також пропав її тато!

Неймовірно, правда?

Люсіна мама була тоді в розпучі.

— Мабуть, накивав п'ятами з іншою жінкою, — почула Люсі, як шепотіла на шкільному майданчику ще чиясь мама.

— Який зрадливий, гідкий чоловік! — скрушно похитала головою інша мама.

Але Люсі взагалі не думала, що її тато гідкий. Вона б ніколи не повірила, що він би взяв і утік, не попрощавшись з нею, не залишивши якоїсь записки, не сказавши, куди він подався, не доївши шоколадного печива і ледве відсьорбнувши чаю з горнятка, яке вона знайшла того ранку на столику біля його ліжка.

Тому ось *цього* ранку того дня, коли все почалося, Люсі мала найдивніше відчуття, що це все якимось чином пов'язане і що відбувається щось дуже химерне.

Люсі побігла до коридору, схопила з маленького розхитаного столика телефон і набрала мамин номер (який вона вивчила напам'ять, як і слід робити всім розсудливим одинадцятирічним

Вас чекає
ПРИГОДА 3:

Люсі Дангстон

Норманом Квірком

Еллою Ноїнг

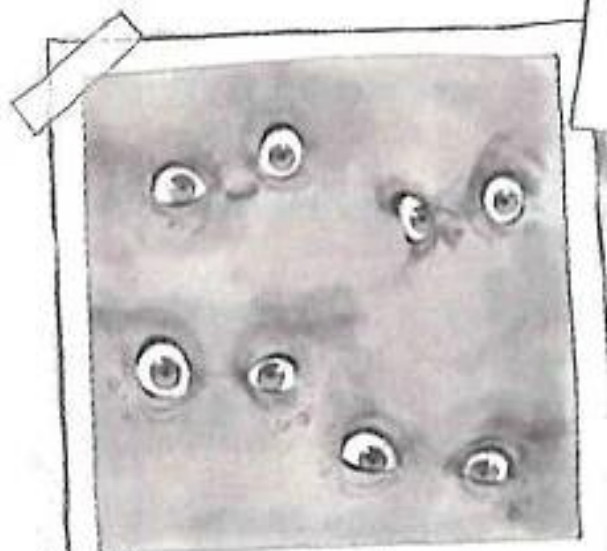

містером Данґстоном
(татом Люсі)

місіс Данґстон
(мамою Люсі)

Скрипунцями

ПРОЛОГ. Ніч, коли все почалося	15
1. День, коли все почалося	18
2. Прощальна записка	42
3. Помічниця	60
4. Люсі була не сама	72
5. Перший Скрипунець	81
6. Наступного дня	94
7. Чотири Скрипунці	110
8. Валеб	120
9. План	130
10. Скрипунцеланка	142
11. Ловля Скрипунців	156

12. <i>Рохкало, Пуркало, Шкрябало і Чмихало</i>	170
13. ...	181
14. <i>Людські чари-мари</i>	182
15. <i>Назад у Волеб!</i>	196
16. <i>Маршмелка ваших снів</i>	202
17. <i>ТИ НЕ ТУТ!</i>	208
18. <i>«Болотна таверна»</i>	219
19. <i>Скрипунцеленд</i>	231
20. <i>НормЕллаТрон</i>	244
21. <i>Люсі в Скрипунцеленді</i>	248
22. <i>У пастці!</i>	260
23. <i>Накази Люсі</i>	271
24. <i>Сонячне світло</i>	281

<i>25. Король Скрипунців</i>	296
<i>26. Химерні чари Волеба</i>	305
<i>27. Додому</i>	319
<i>28. Колосально велике бурове свердло!</i>	340
<i>29. Неймовірна ідея Люсі</i>	354
<i>30. Прокитайся, Виффінгтоне!</i>	368
<i>Епілог. Завтраці</i>	374
Подяки	383

